

Рахиль.

Жалостно ме обвзело станье,

Изъ свегъ сердца горко уздысанье,

Тѣла мога естество чѣвствѣетъ

Силѣ нѣкѣ, на добро не свѣтитъ:

Заповѣсть намъ нова садъ изишла,

Дабы мати свака съ децомъ ишла

Предъ дворове Ирода великогъ,

Юдейскогъ владѣтеля гордогъ,

Божіе силно милосердые!

Смотри мое нынѣ уздысанье,

Ако докро изъ овогъ свѣдѣетъ,

Да ми сердце радость возвѣщаетъ,

Ако нѣгли зло пристеклетъ,

Пошли мечъ твой, да ме садъ увѣетъ,

Сыны мои, прелюбезна юность

Нека носе вѣчнѣ въ сердцѣ жалость

За любезномъ и предрагомъ майкомъ,

Некѣ волѣю тѣжномъ оны дѣшомъ,

Цѣла ноѣ ме Савооте! мѣчи,

Затворити санъ не можетъ очи,

Ангела ми пошли хранителя,

Сердцѣ моме благогъ тѣшителя,

Да м' изкави отъ всаке напасти,

Тепле стрѣе уліе радости.

ОКРЪЖНА БИБЛИОТЕКА - РУСЕ

Инв. № 469